

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010379
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717010379.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a členov senátu JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí dňa 5. septembra 2019, v trestnej veci obžalovaného Y. S., pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 43/2017-310 zo dňa 25. februára 2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovaný Y. S., nar. XX. júla XXXX v Y., trvale bytom Y., ul. L. T. č. XXXX/XX,

je v i n n ý , ž e

- bez vedomia a súhlasu Q. S., bývalej manželky a matky spoločnej maloletej dcéry, zároveň osoby oprávnenej maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, v žiadosti o poberanie prídavkov na ich spoločné dieťa maloletú T. S., nar. XX. T. XXXX, ktorú podal príslušnému úradu Spolkovej republiky Nemecko, uviedol svoje číslo účtu T vedené v Z. P., a.s., na základe čoho za obdobie od mesiaca december roku 2011 do mesiaca september roku 2014 boli v októbri 2014 na toto číslo účtu zaslané prídavky na maloleté dieťa v celkovej výške 5.575,85 Eur, ktoré si neoprávnene prisvojil, teda naložil s prostriedkami určenými na výživu maloletej v rozpore s účelom tejto sociálnej dávky, pričom čiastku vo výške 1.195,85 Eur použil pre svoju potrebu a ďalšiu čiastku vo výške 4.380 Eur vložil dňa 5. decembra 2014 na životnú poisťku č. XXXXXXXX pre poistenú osobu maloletú T. S. ako poistník, ktorý mohol sám disponovať s predmetnou poisťkou; ďalej tieto finančné prostriedky na tomto účte neponechal a dňa 2. februára 2015 požiadal o odkúpenie špeciálneho poistného, ktoré mu bolo vyplatené vo výške 4.078,34 Eur na adresu trvalého bydliska Y., ul. L. T. č. XXXX/XXX, čím spôsobil škodu vo výške 5.575,85 Eur,

t e d a

-prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l :

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona

a za to mu

u k l a d á :

Podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody na 1 /jeden/ rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmiennečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 1 /jeden/ rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku u k l a d á povinnosť zaplatiť poškodenej Q. S., nar. X. D. XXXX, bytom T. B., ul. R. č. XXX, okres Y. - zákonnej zástupkyňi mal. T. S., nar. XX. T. XXXX, škodu vo výške 4.078,34 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú Q. S., nar. X.. D. XXXX, bytom T. B., ul. R. č. XXX, okres Y., so zvyškom jej nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom naposledy zo dňa 25. februára 2019 pod č.k. 5T/43/2017-310 uznal obžalovaného za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že bez vedomia Q. S., svojej bývalej manželky, dodatočne v žiadosti o poberanie prídavkov na ich spoločné dieťa maloletú T. S., nar. XX.X.XXXX, uviedol svoje číslo účtu T vedené v Z. P., a.s., na základe čoho mu v období od mesiaca december roku 2011 do mesiaca september roku 2014 boli na toto číslo účtu zaslané prídavky na dieťa v celkovej výške 5.575,85 Eur, z ktorých čiastku vo výške 1.195,85 Eur použil pre svoju potrebu a ďalšiu čiastku vo výške 4.380,- Eur vložil dňa 5. decembra 2014 na životnú poisťku č. XXXXXXX, pričom poistenou osobou bola mal. T. S. a on poisťníkom, ktorý mohol sám disponovať s predmetnou poisťkou, tieto finančné prostriedky na tomto účte neponechal a dňa 2. februára 2015 odkúpil účet špeciálneho poistného vo výške 4.078,34 Eur, ktoré mu bolo vyplatené na adresu trvalého bydliska Y., ul. L. T. č. XXXX/XXX a ktoré následne použil pre svoju potrebu, pričom už v čase, keď žiadal príslušné úrady v Spolkovej republike Nemecko o prídavky na dieťa vedel, že finančné prostriedky neodovzdá Q. S., ako osobe oprávnenej zastupovať a spravovať majetok maloletej T. S., nar. XX.X.XXXX, pričom Q. S. musela poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.116,- Eur príslušným úradom Spolkovej republiky Nemecko vrátiť, čím Q. S., nar. X.X.XXXX, bytom T. B., ul. R. č. XXX, okres Y., uviedol do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 5.575,85 Eur.

Za tento skutok obžalovanému súd prvého stupňa uložil podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere jedného roku a podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roku.

Zároveň obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť zaplatiť poškodenej Q. S., nar. X.X.XXXX, bytom T. B., ul. R. č. XXX, okres Y. - zákonnej zástupkyňi mal. T. S., nar. XX.X.XXXX, škodu vo výške 4.078,34 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú Q. S., nar. X.X.XXXX, bytom T. B., ul. R. č. XXX, okres Y. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na hlavnom pojednávaní dňa 25. februára 2019, po vyhlásení a odôvodnení rozsudku a po poučení o opravnom prostriedku, podal obžalovaný odvolanie. Svoje odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu odôvodnil písomným podaním zo dňa 24. mája 2019, ktorým navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa pre nezákonnosť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. V dôvodoch odvolania obžalovaný konštatoval, že skutková veta tak, ako ju ustálil súd v rozsudku zo dňa 25. februára 2019, sa nestala. Za jednoznačne preukázané považuje, že v čase podávania žiadosti o rodinné príspevky v Spolkovej republike Nemecko obžalovaný nemal vedomosť o čísle účtu manželky a zároveň rodinné prídavky neboli vyplácané od mesiaca december 2011 do mesiaca september 2014, ako tvrdí súd, ale jednorazovo v mesiaci október 2014 v dvoch platbách. Tieto finančné prostriedky následne po dohode s manželkou použil na životnú poisťku v prospech maloletej T.. Tieto finančné prostriedky síce následne vybral, ale iba za tým účelom, že našiel lepší spôsob ich zhodnotenia a tieto peniaze sú viazané a

určené v prospech maloletej T. S.. Predložil ako dôkaz, ktorý má súd (prvého stupňa) k dispozícii a ktorý odignoroval, potvrdenie o výplate zo dňa 14.10.2014, z ktorého vyplýva, že skutok tak, ako je popísaný v rozsudku, sa nestal. Nestotožnil sa s výkladom, že obžalovaný nie je oprávnený disponovať s predmetnými finančnými prostriedkami, keďže dieťa bolo zverené do výchovy matky a matka bola určená za osobu oprávnenú nakladať s majetkom maloletej dcéry. Obžalovaný je otcom maloletej dcéry a nebol pozbavený rodičovských práv. Tým, že došlo k rozvodu, boli iba upravené práva pri bežnej správe majetku dieťaťa. Matka v rámci rozhodnutia súdu je oprávnená rozhodovať o bežnom nakladaní s majetkom dieťaťa. V danom prípade nejde o bežné nakladanie s majetkom dieťaťa, ale o neštandardnú sumu, keďže pre toto dieťa peniaze vyplatila Spolková republika Nemecko. Ide o finančné prostriedky patriace dieťaťu, nie matke, ani otcovi a v takom prípade mali rodičia rozhodnúť spoločne. Matka dieťaťa, takisto ako otec, mali právo v prípade, že sa nevedeli dohodnúť na spôsobe naloženia s týmito finančnými prostriedkami, podať návrh na súd na určenie spôsobu naloženia s týmito finančnými prostriedkami tak, ako to učinil otec návrhom zo dňa 15. februára 2019 v konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod sp.zn. 14P/38/2019, keď zistil, že s matkou sa nevie dohodnúť na spôsobe nakladania s týmito peniazmi.

Ďalej v odvolaní v súvislosti s uvedením matky do omylu poukázal na to, že nie každá lož napĺňa skutkovú podstatu trestného činu. Je potrebné zvažovať následky, ktoré boli vyvolané. Následkom poskytnutia nepravdivých informácií bola ochrana týchto prostriedkov v prospech dieťaťa, a teda jednoznačne pozitívny dôvod, keďže otec mal obavu, že keby sa tieto finančné prostriedky dostali do moci matky, táto by ich použila pre svoje účely, o čom svedčia aj preukázané skutočnosti, ako je snaha odsťahovať sa do Anglicka, ako aj podnikanie matky dieťaťa, ktoré sa nejaví ako veľmi úspešné. Súd v danom prípade neprímerane zasiahol do občianskoprávneho a rodinného sporu, keď vstúpil prostredníctvom trestného konania do riešenia tohto sporu, pričom trestno-právne riešenie je krajným a výnimočným riešením. Zároveň je zrejmé, že takéto riešenie sporu sa javí ako zjavne nevhodné a v konečnom dôsledku proti záujmom maloletého dieťaťa, keď v rámci rozhodnutia súdu smeruje k tomu, aby sa finančné prostriedky dostali do dispozície matky, ktorá negarantuje ich použitie v prospech dieťaťa. Skutkovú vetu rozsudku súdu prvého stupňa považuje za zjavne nepravdivú, v dôsledku čoho súd vyvodil aj nesprávny právny záver vo vzťahu k obžalovanému a absentujú tu materiálne znaky trestného činu podvodu. Konanie otca nenaplnilo základné znaky trestného činu.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pre úplnosť, krajský súd konštatuje, že naposledy napadnutému rozsudku zo dňa 25. februára 2019 predchádzalo rozhodnutie okresného súdu z 8. novembra 2017, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v zmysle obžaloby. Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmieneným odkladom podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určenú skúšobnú dobu vo výmere 1 roka. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému zároveň uložená povinnosť zaplatiť poškodenej - zákonnej zástupkyňi mal. T. S. škodu vo výške 4.078,34 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozsudok bol na základe odvolania obžalovaného, prostredníctvom jeho obhajcu, zrušený rozhodnutím krajského súdu zo dňa 2. októbra 2018 a vec bola zároveň súdu prvého stupňa vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že formulovaná skutková veta nezodpovedá skutočnostiam vyplývajúcim z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a v štádiu prípravného konania. Vykonané dokazovanie jednoznačne preukazuje, že išlo o jednorazové vyplatenie dávok za obdobie december 2011 až september 2014, teda, že nešlo o opakované plnenie na základe žiadosti, ktorá bola podaná dňa 9. septembra 2014. Skutočnosť, že k dohode malo dôjsť v nezistenej dobe v roku 2011, nie je podporovaná ani tvrdeniami, ktoré predniesol obžalovaný, ani tvrdeniami, ktoré vyplývajú z výpovede matky maloletého dieťaťa a rovnako ani z listinných dôkazov. Upriamil pozornosť súdu prvého stupňa na túto okolnosť, ktorou by sa mal zaoberať a ustáliť tak skutok, aby bolo jasné, kedy došlo k spáchaniu skutku. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa nevyplývalo, akým

spôsobom bola uvedená Q. S. do omylu, resp. aký jej omyl bol využitý, ako bola spôsobená škoda poškodenej, k akému úbytku na jej majetku, resp. na majetku maloletej došlo. Z pohľadu ustanovenia § 6X ods. 3 zákona o rodine, mal sa súd prvého stupňa vysporiadať s obranou obžalovaného spočívajúcou v tom, že chcel tvoriť úspory v prospech maloletej T. S. tak, aby ich nemohla použiť matka maloletej pre vlastnú potrebu. Krajský súd dal do pozornosti tieto skutočnosti okresnému súdu s tým, že by sa mal zaoberať otázkou, či obžalovaný svojím konaním nenaplnil znaky inej skutkovej podstaty trestného činu, a to trestného činu sprenevery, pretože v tomto štádiu sa javilo podozrenie, že obžalovaný si prisvojil peňažné prostriedky, určené na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa a spôsobil tak na majetku tohto dieťaťa škodu. Súd prvého stupňa sa mal v ďalšom konaní zaoberať uvedenými otázkami a v súlade s vykonaným dokazovaním upraviť skutkovú vetu, následne sa zaoberať aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného.

Okresný súd, riadiac sa právnym názorom a pokynmi odvolacieho súdu, v ďalšom konaní na hlavnom pojednávaní dňa 25. februára 2019 vypočul obžalovaného, z výpovede ktorého vyplýva, že obžalovaný uložil peniaze, vyplatené príslušným nemeckým úradom ako rodinné prídavky na maloletú T., na obchodný účet na svoje meno v prospech maloletej, predtým na životnú poisťku maloletej, za účelom ich zhodnotenia, dôvodiac nedôverou v ich využitie v prospech maloletej dcéry, ak by peniaze ako rodinné prídavky boli vyplatené jeho exmanželke - matke maloletej T.. Ďalej obžalovaný uviedol, že podal návrh na začatie konania vo veci starostlivosti o maloletú, kde má záujem o to, aby súd rozhodol, čo bude s peniazmi. Konanie je vedené Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 14P 38/2019 o schválenie právneho úkonu - nakladanie s finančnými prostriedkami patriacimi maloletému dieťaťu. Prídavky mu boli vyplatené v dvoch platbách, prvá platba vo výške cca 4.000,-Eur a druhá platba vo výške cca 1.500,-Eur. Suma cca 4.380,-Eur mu bola vyplatená na bežný účet, z ktorého neskôr tieto peniaze vybral a zaplatil dcére poisťku. Ročne platil za poisťku 373,92 Eur a ostatné peniaze mal uložené doma. Poškodenej Q. S. poštovou poukážkou uhradil čiastku 1.254,-Eur, čo bol preplatok za rodinné prídavky, ktorý uhradila Q. S.. Prvýkrát mu bola vyplatená suma cca 4.100,- Eur a druhýkrát suma 1.500,-Eur v celku, nie v splátkach.

Poškodená vypovedala, že obžalovaný zamlčal, že požiadal o prídavky nemecké úrady. Keď sa na peniaze pýtala, potvrdil, že ich dal na životnú poisťku dcére. Neskôr, keď bolo potrebné peniaze vrátiť, obžalovaný potvrdil, že o rodinné prídavky požiadal na meno poškodenej, preto podala trestné oznámenie. Obžalovaný povedal, že rodinné prídavky, ktoré vybaví v Nemecku v sume 180,-Eur, bude v celej sume posielat' poškodenej a nebude už posielat' „alimenty“ 80,- Eur, t.j. výživné určené súdom. Keď sa na túto ústnu dohodu medzi nimi pýtala, obžalovaný uviedol, že rodinné prídavky v Nemecku nevybavoval. Po tom, čo sa dozvedela od nemeckého úradu o peniazoch, ktoré jej obžalovaný zamlčal, požiadala o zvýšenie výživného, ktoré súd schválil na 120,- Eur mesačne. Bola spokojná, kým neprišlo oznámenie z Nemecka, že má vrátiť 1.200,- Eur. Poškodená potvrdila, že obžalovaný poznal jej číslo účtu, na ktorý jej aj v minulosti posielal výživné. Potvrdila, že podľa dokladov, ktoré si z Nemecka vyžiadala, tie boli vypísané na jej meno, so zlým rodným menom, nie s podpisom poškodenej na žiadosti a s číslom účtu obžalovaného. Preplatok bol posielaný z Nemecka v splátkach, prídavky boli obžalovanému zaslané v dvoch sumách a to cca 4.000,-Eur, potom 1.500,-Eur a preplatok bol posielaný v mesačných splátkach.

Následne okresný súd v rozsudku v predmetnej trestnej veci uznal obžalovaného za vinného v zmysle vyššie uvedeného, pričom konanie obžalovaného opätovne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí rozobral jednotlivé dôkazy a z takto vykonaného dokazovania po jeho doplnení z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že obžalovaný v konaní uvádzal, že peniaze vo výške 4.380,-Eur, vyplatené mu ako rodinné prídavky, použil na uhradenie poisťného a uzavretie poisťnej zmluvy pre mal. T. životné poistenie R. dôchodok č. XXXXXXXX, s dátumom začiatku poistenia 5. december 2014.

Listinné dôkazy v podobe fotokópií originálov i ich prekladu svedčia preto o tom, že obžalovaný Y. S. dňa 9. septembra 2014 v mene matky dieťaťa Q. S. požiadal Rodinnú poisťovňu Berlín - Brandenburg o vyplácanie rodinných prídavkov, ktoré boli príslušnou Spolkovou agentúrou práce aj priznané a vyplácané, pričom obžalovaný v žiadosti uviedol svoje číslo účtu T vedené v tom čase v Z., a.s.

Sám obžalovaný priznáva, že s účtom, na ktorom boli finančné prostriedky vo výške 4.380,-Eur, pôvodne určené a vložené za účelom životného poistenia mal. dcéry T. manipuloval a že len časť z nich použil na zaplatenie ročného poistného, pretože zvyšnú časť finančných prostriedkov vybral a vložil na svoj ďalší bankový účet údajne za účelom ich „zhodnotenia“, alebo ich použil pre svoju potrebu na doposiaľ nezistený účel a to všetko bez vedomia a súhlasu matky dieťaťa Q. S.. Obžalovaný dokonca priznáva i to, že iba on mal možnosť disponovať s bankovými účtami, na ktorých boli alebo ešte stále sú finančné prostriedky, vyplatené mu ako rodinné prídavky spolu vo výške 5.575,85,-Eur a priznáva aj to, že rodinné prídavky na maloletú dcéru od príslušnej nemeckej rodinnej poisťovne poberal aj v čase, keď už v Nemecku nepracoval, čo však príslušným nemeckým orgánom neoznámil. Toto tvrdenie obžalovaného zodpovedá aj skutočnosti dodatočného zaplatenia vyplatených preddavkov na prídavky spolu vo výške 1.116,-Eur najprv matkou dieťaťa Q. S. a neskôr aj obžalovaným, ktorý jej tým časť jemu pôvodne vyplatených rodinných prídavkov vrátil. Z predmetného vyjadrenia zároveň vyplýva i konštatovanie, že prednostný nárok na vyplatenie rodinných prídavkov na mal. T. patrí matke dieťaťa - Q. S..

Listinné dôkazy v podobe overenej fotokópie potvrdenia Rodinnej poisťovne Berlín - Branderbung zo dňa 14. októbra 2014 spolu s prílohami svedčili pre to, že Spolková agentúra práce mala Q. S. vyplatiť rodinné prídavky na mal. T. za obdobie od decembra 2011 do decembra 2013 vo výške 4.122,71 Eur a za január 2014 vo výške 160,48,-Eur.

Listinné dôkazy v podobe potvrdenia spol. R. zo dňa 3. augusta 2016, spolu s návrhom na uzavretie investičného životného poistenia a dokladom o zaplatení poistného svedčia pre to, že obžalovaný Y. S. ako poistník uzatvoril so spoločnosťou R. životnú poisťku č. XXXXXXX na mal. T. S. ako poistenú so začiatkom dátumu poistenia 5. december 2014, pričom ako záloha bola obžalovaným zaplatená čiastka 4.380,-Eur a ako ročné poistné čiastka 373,92 Eur, uhradené do 5. decembra 2016, pričom podľa zmluvy bolo dohodnuté odkúpenie špeciálneho vkladu po uplynutí dvoch rokov, o čo obžalovaný dňa 19. januára 2015 aj požiadal, pričom jeho žiadosti bolo príslušnou poisťovňou vyhovieť dňom 2. februára 2015 a bola mu na jeho adresu Y., ul. L. T. č. XXXX/XX zaslaná čiastka vo výške 4.078,34 Eur.

Z predmetných listinných dôkazov okrem iného vyplýva aj to, že obžalovaný v bode 4/ návrhu na uzavretie investičného poistenia urobil vyhlásenie o vlastníctve finančných prostriedkov s tým, že čestne vyhlásil a svojím podpisom potvrdil, že poistnú zmluvu uzatvára vo vlastnom mene a na vlastný účet a že finančné prostriedky, ktoré použije na zaplatenie akéhokoľvek poistného tak pri spísaní tohto návrhu ako aj počas doby platnosti poistnej zmluvy sú jeho vlastníctvom, ktoré nadobudol v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. XXXXXX,

Listinné dôkazy v podobe e-mailových výpisov z účtu vedeného v spoločnosti WSM International Broker Ltd. a odpis notárskej zápisnice č. N59/2017, NZ 8910/2017 zo dňa 17. marca 2017 svedčia preto o tom, že v predmetnej spoločnosti mal obžalovaný na svoje meno zriadený účet č. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, na ktorý v predmetnej spoločnosti WSM International Broker Ltd. vložil vyplatené rodinné prídavky vo výške 4.079,- Eur za účelom ich investovania s tým, že v bode II. zápisnice čestne vyhlásil, že finančné prostriedky budú vyplatené jeho dcére T. S., nar. XX. T. XXXX, po dovŕšení jej 18. roku veku a v bode III. zápisnice, že finančné prostriedky nie sú jeho vlastníctvom, pre prípad jeho smrti tvoria výlučné vlastníctvo mal. dcéry T..

Listinné dôkazy v podobe dokladov vyhotovených Rodinnou poisťovňou Berlín - Branderbung zo dňa 8. februára 2016 a v podobe výpisu z bankového účtu vedeného v B. P., a.s. zo dňa 8. apríla 2016 vyplýva, že Q. S. na výzvu Rodinnej poisťovne Berlín - Branderbung vrátila preplatok rodinných prídavkov vo výške 1.116,-Eur.

Súd prvého stupňa pri právnej kvalifikácii predmetného skutku obžalovaného ako trestný čin, resp. prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Trestného zákonníka vychádzal i z rodinnoprávnych noriem, konkrétne z ustanovení § 24 ods.1,2, § 28 ods.1 a § 32 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení v spojení s § 1 ods.2, § 2 ods.1 písm. b/ a § 7 ods.1 písm. a/ zákona č.600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa, dôvodiac tým protiprávne konanie obžalovaného pri nakladaní s finančnými prostriedkami, určenými pre maloletú dcéru, ktorý tak nerešpektoval rozhodnutie Okresného súdu Poprad zo dňa 11. januára 2010 v konaní vedenom pod sp.zn. 19C/123/2009, ktorým súd maloleté dieťa T. S. zveril do osobnej starostlivosti matke a oprávnil ju maloletú zastupovať a spravovať jej majetok až do doby, kým sa nezmenia pomery.

Odvolační senát krajského soudu po takto doplněném dokazování skutkového deja považoval tento na základě uvedených důkazů za ustálený, přičemž konání obžalovaného po stránce subjektivní i objektivní vyhodnotil jako naplňující znaky trestného činu sprenevery podle § 213 ods.1,2 písm. a/ Trestného zákona.

Podle § 213 ods.1,2 písm. a/ Trestného porádku, sprenevery se dopustí ten, kdo si присвоjí cizí věc, která mu byla zverena, a způsobí tak na cizím majetku škodu malou, za což se potrestá odňatím svobody až na dva roky. Odňatím svobody na jeden rok až pět let se pachatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a způsobí ním větší škodu.

Z hlediska výkladu pojmů, cizí věc alebo iná majetková hodnota je zverena pachateli v prípade, ak je mu odovzdaná do faktickej moci spravidla s tým, aby s vecou alebo inou majetkovou hodnotou nakladal určitým spôsobom. Pachateľ si prisvojí ciziu vec alebo inú majetkovú hodnotu, ktorá mu bola zverená, ak s vecou alebo inou majetkovou hodnotou naloží v rozpore s účelom, ku ktorému mu bola cizí věc alebo iná majetková hodnota daná do opatrovania alebo do dispozície, a to spôsobom, ktorý mári základný účel zverenia. Prisvojením je teda aj také nakladanie pachateľa s vecou alebo inou majetkovou hodnotou, ktorá má trvalo vylúčiť zverujúcu osobu z dispozície s vecou alebo inou majetkovou hodnotou. Na rozdiel od trestného činu podvodu získá pachateľ sprenevery faktickú moc nad vecou alebo inou majetkovou hodnotou bez vyvolania omylu alebo zamlčania podstatných skutočností.

Skutková věta tak, ako ju na základe vykonaného i doplneného dokazovania v predmetnej trestnej veci, a to tak v štádiu prípravného ako i súdneho konania, ustálil a upravil v konečnom rozhodnutí krajský súd, v dostatočnom rozsahu opisuje všetky zákonom stanovené znaky trestného činu sprenevery, a to tak po stránke objektivnej, sledujúc cieľ disponovať s majetkom maloletého dieťaťa, neodovzdajúc finančné prostriedky do dispozície poškodenej - matky maloletej T., oprávnenej na zastupovanie a spravovanie bežného majetku maloletej, pričom išlo o neoprávnené získanie rodinných prídavkov na účet obžalovaného.

Rodinné prídavky, zhodne definované tak slovenským ako aj nemeckým právom, sú ako sociálna dávka určené na bežnú spotrebu v prospech maloletého dieťaťa v bežnom mesiaci a nie sú tak určené na tvorbu úspor, zápočty a pod., sú určené na výchovu a výživu maloletého dieťaťa. Takto získané finančné prostriedky, ktoré predstavujú sociálnu dávku, ide tak o bežné rodinné prídavky, i keď vo vyššej hodnote, aké by boli pre dieťa vyplácané v domovskej krajine, obžalovaný nevrátil do dispozície súdnym rozhodnutím určenej oprávnenej poškodenej. Obžalovaný finančné prostriedky, určené na výchovu a výživu maloletého dieťaťa, použil v rozpore s týmto účelom. Prostriedky, ktoré mu boli vyplatené nemeckou poisťovňou, neodovzdal oprávnenej matke, aby ich mohla použiť na výchovu a výživu maloletého dieťaťa.

Závery týkajúce sa naplnenia objektivnej stránky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery ako konanie, následok, príčinná súvislosť medzi konaním a následkom, tak založili jednoznačne výpovede samotného obžalovaného, poškodenej, ako aj v konaní vykonané listinné dôkazy, pričom nedošlo k narušeniu jednoty skutku.

K odvolacím dôvodom obžalovaného krajský súd dopĺňa, že pokiaľ ide o namietaný materiálny korektív v danom prípade, ktorý má zabezpečiť dodržiavanie zásady „ultima ratio“, t.j. použitie trestného práva a jeho sankcií až ako posledný možný spôsob šetrenia a trestania, ak vzhľadom na okolnosti iné mechanizmy nemôžu byť použité. V danom prípade materiálna protiprávnosť skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil, vychádza nielen z naplnenia skutkovej podstaty trestného činu sprenevery, ale i z nutnosti zosilniť ochranu právneho vzťahu, založeného rozhodnutím Okresného soudu Poprad zo dňa 11. januára 2010 v konaní vedenom pod sp.zn. 19C/123/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 31. marcom 2010. Týmto rozhodnutím bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedené a maloletá dcéra T. bola na čas po rozvoze zverena do osobnej starostlivosti matky Q. S., pričom otec Y. S. bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletej T. sumou 70,- Eur mesačne (neskorším rozhodnutím zo dňa 5. februára 2015 zvýšená na sumu 120,- Eur v konaní sp.zn. 14P 345/2014) a matka maloletej bola oprávnená zastupovať a spravovať jej majetok až do doby, kým sa nezmenia pomery, pričom obžalovaný toto rozhodnutie v celom jeho rozsahu nerešpektoval, čo preukázal svojím konaním, za ktoré bol v predmetnom trestnom konaní uznaný za vinného.

Návrh podaný obžalovaným dňa 15. februára 2019, ktorý Okresný súd Poprad vedie pod sp.zn. 14P/38/2019, považuje odvolací súd za účelové konanie obžalovaného, ktoré smeruje k zbaveniu sa trestnej zodpovednosti, pretože návrh bol podaný až po tom, čo krajský súd zrušil predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu v predmetnej trestnej veci a boli vyvrátené tvrdenia o možnosti tvorby úspor z rodinných prídavkov.

Ďalej tvrdené zhodnotenie finančných prostriedkov v prospech maloletej T. môže byť v tomto štádiu konania hodnotené ako hypotetické bez preukázania skutočnosti tvrdeného pozitívneho následku skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil.

Krajský súd ďalej, po ustálení právnej kvalifikácie skutku, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu uplatňoval základné zásady pre ukládanie trestu, vyjadrené v § 34 Trestného zákona. Prihliadal pritom na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti. U obžalovaného nezistil, zhodne so súdom prvého stupňa, poľahčujúce ani príťažujúceho okolnosti, majúce vplyv na výšku uloženého trestu v zmysle § 36 a § 37 Trestného zákona. Krajský súd dospel k záveru, že účel trestu, vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, sa u obžalovaného dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 1 roku.

V súlade s ustanovením § 49 ods.1 písm. a/ Trestného zákona krajský súd podmiennečne odložil výkon uloženého trestu odňatia slobody a to vzhľadom na osobu obžalovaného u ktorého ide o prvé vybočenie z medzí zákona, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu. Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu jedného roku, keďže je toho názoru, že v danom prípade sa u obžalovaného účel trestu dosiahne i bez jeho výkonu.

O nároku poškodenej rozhodol tak, že obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenej - zákonnej zástupkyňi maloletej T., škodu v súlade s výrokom o vine, kde ustálil výšku v sume 4.078,34 Eur a so zvyškom jej nároku na náhradu škody poškodenú odkázal na civilný proces podľa § 287 ods.1 a § 288 ods. 2 Trestného poriadku, keďže ohľadom zvyšku uplatneného nároku na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, presahujúce rámec trestného konania.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.